

ΜΙΚΡΑ ΤΕΡΠΝΑ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ Κ. ΛΕΜΠΡΕΝ

Ἡ βασίλισσα τῆς Σκωτίας Μαρία Στούαρτ εἶχε στήν ὑπηρεσία τῆς ἕναν εὐπατρίδη ὀνόματι Λεμπρέν καί τὴν γυναῖκα του Μαργκαρέτ, οἱ ὁποῖοι τῆς ἦσαν ἰσοῦ ἀφοσιωμένοι, ὥστε ἔμειναν μαζί τῆς στή φυλακὴ σ' ἕνα τὸ διάστημα τῶν 19 ἐτῶν πού διήρκεσε ἡ φυλάκιος τῆς δυστυχισμένης αὐτῆς βασίλισσας.

Κι' ὅταν πιά ἡ Μαρία Στούαρτ κατατομήθηκε, ἡ ἀπελπισία τοῦ Λεμπρέν ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε ἔπειτα ἀπὸ ἕξη μῆνες πέθανε κι' αὐτός ἀπὸ τὴ λύπη του !...

Μετὰ τὸ θάνατό του ἡ χήρα του Μαργκαρέτ πῆγε σ' ἕναν φίλο τοῦ συζύγου τῆς, δανεισθῆκε μιά ἀνδρική φορεσιά καὶ μεταμφιεσθῆκε σὲ ἄνδρα. Ἔτσι μεταμφιεσμένη ξεκίνησε καὶ πῆγε σὸ Λονδίνο, ὅπου ἐγκατεστάθη σὸ σπίτι κάποιος συμπατριώτισσός τῆς. Εἶχε ὀρκισθῆ νὰ ἐκδικήσῃ τὴν καρατομηθεῖσα λατρευτὴ τῆς βασίλισσα καθὼς καὶ τὸν θάνατο τοῦ ἀνδρός τῆς. Γι' αὐτὸ ἀπ' τὴν πρώτη μέρα τῆς ἀξέβασῃ τῆς σὸ Λονδίνο ἀγόρασε δυὸ πιστόλια καὶ καραδοκοῦσε ἐνκαίρια νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ σχέδιό τῆς.

Ἡ ἐνκαίρια αὐτὴ παρουσιάσθηκε τέλος. Μιά μεγάλη τελετὴ ἔγινε ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς βδομάδες στήν ὁποία παρευρέθη καὶ ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ, ἡ θανατώσασα τὴν Στούαρτ.

Ἡ Μαργκαρέτ, μὲ κρυμμένα στίς τσέπες τῆς τὰ πιστόλια, πῆγε στήν τελετὴ καὶ ἀνακατεῦθηκε μὲ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν. Τὴν στιγμή δὲ πού περνοῦσε μπροστὴ τῆς ἡ Ἐλισάβετ μὲ τοὺς ἀδελφούς τῆς, ἡ Μαργκαρέτ διέσχισε τὴν παράταξι κι' ἐπροχώρησε πρὸς τὸ μέρος τῆς, φωνάζοντας πὼς ἤθελε νὰ φιλήσῃ τὸ χεῖρ τῆς βασίλισσας καὶ νὰ τῆς ὑποβάλῃ κάποια παράκλησι. Φυσικὰ οἱ παραταταγμένοι στρατιῶτες τὴν ἄφησαν νὰ προχωρήσῃ. Σαφικὰ ὅμως ἐνῶ ἐτοιμαζόταν νὰ βγάλῃ τὰ πιστόλια τῆς καὶ νὰ πυροβολήσῃ, ἕνα ἀπ' αὐτὰ τῆς ἔπεσε καταγῆς καὶ τὸ σχέδιό τῆς ἐπροδόθηκε. Οἱ ἀστυνομικοὶ τὴν συνέλαβαν ἀμέσως.

Ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ, ὅταν ἔμαθε τὴ συνέβη, δῖταξε νὰ τῆς φέρουν μπροστὰ τῆς τὸν ὑποτιθέμενο ἐκείνον ἄνδρα καὶ ὅταν τὸν εἶδε ρώτησε ἀσπράτα.

— Ὡραία κύριε, ὦραία ! Ποῖος εἶσαστε λοιπὸν καὶ γιατί θέλατε νὰ μὲ δολοφονήσετε ;

— Μεγαλειοτάτη, ἀποκρίθηκε ἡ Μαργκαρέτ, δὲν εἶμαι ἄνδρας ἀλλὰ γυναίκα. Εἶμαι ἡ χήρα τοῦ Λεμπρέν καὶ μαζί μὲ τὸν ἄνδρα μου εἰμίναμε τριάντα χρόνια στήν ὑπηρεσία τῆς Μαρίας Στούαρτ, τὴν ὁποία ἐθανατώσατε ἀδικα. Ἡ καρατομήσῃς τῆς ἐπέφερε τὸ θάνατο τοῦ ἀγαπητοῦ μου συζύγου. Ἡ ἀγάπη μου πρὸς τὰ δύο αὐτὰ θύματά σας, μὲ ὄδησε σὸ νὰ σᾶς ἐκδικηθῶ.

— Καὶ τώρα τι νομίζετε πὼς πρέπει νὰ σᾶς κάμω ; ρώτησε ἡ Ἐλισάβετ.

— Μὲ ρωτᾶτε σὴν βασίλισσα ἢ σὴν δικαστῆς ; ρώτησε ἡ θαρραλέα Μαργκαρέτ.

— Ὡς βασίλισσα.

— Τότε πρέπει νὰ μὲ συγχωρήσετε.

— Καὶ τι ἐγγύησθ θὰ μοῦ δώσετε πὼς δὲν θὰ ξαναθελήσετε νὰ μὲ δολοφονήσετε ;

— Ὅταν μοῦ ζητᾶτε ἐγγυήσεις, Μεγαλειοτάτη, ἡ συγγένειά σας δὲν εἶνε ἀξία μιᾶς βασίλισσας.

Ἡ Ἐλισάβετ σιθῆκε μιά στιγμή σκεπτικὴ κι' ἔπειτα εἶπε :

— Πολὺ καλὰ, σᾶς χαρίζω τὴ ζωὴ χωρὶς ὄρους καὶ γιὰ τὴν ἀεράλειά μου βασίζομαι στήν εὐγνωμοσύνη σας.

Ἡ Μαργκαρέτ Λεμπρέν δὲν ξαναδοκίμασε νὰ δολοφονήσῃ τὴν Ἐλισάβετ καὶ ὅτε ξαναγίνε πειὰ λόγος γι' αὐτήν.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ἡ ἐκτίμησις ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὸν ἔπαινο, ὁ σεβασμὸς ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὴ φήμη καὶ ἡ τιμὴ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ τὴ δόξα. Σαμφὸρ

— Μερικὲς ἐπιτυχίες εἶνε σὴν τὴν ὕψιστη. Ὅσο τις ἔχει κανεὶς δὲν τις ἀντιλοβερᾶται. Μονὰκι διὰν φήγουν ἀλοθάνετοι πόσο σπουδαία εἶνε ἡ ἔλλειψίς τους. Μωρίς Ντευσσαι

— Οἱ ἄνθρωποι διαλέγουν πάντα γιὰ φίλους τοὺς ἐχθρούς τῶν ἐχθρῶν τους. Ριβερῆλ

σὴν κορφὴ τοῦ Γολγοθᾶ του. Τὰ εἰκοσι πέντε περὶπου χρόνια πού ἀκολούθησαν, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἑλευθερώσεώς του μέχρι τοῦ θανάτου του, ἦσαν γι' αὐτὸν μιὰ διαρκὴς Κόλασις, μιὰ ζωὴ τριαντισμένη, χωρὶς καμμιά χαρὰ. Ἄλλοτε παντρεμένος μὲ μιὰ γυναῖκα πού τὸν ἀπατοῦσε κατὰ τὸν ἀσχητότερο τρόπο, ἄλλοτε ἐρωτευμένος χωρὶς ν' ἀναγαπᾶται, ἄλλοτε πάλι παντρεμένος, μὲ οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, πάντα φτωχὸς, ἀρρωστος καὶ κνηνημένος ἀπὸ τοὺς δαιμονίους του, γυνοῦσε ἀπὸ πόλη εἰς πόλη, στήν Ἐρζώτη, σὴν τὸν περιπλανώμενο Ἰουδαίῳ, ὑποφέροντας τοῦ κόσμου τὰ μαρτύρια — προσβολὰς κι' ἐξευτελισμοῦς — καὶ γράφοντας, γράφοντας διαρκῶς, δημοκυβήτας μὲ τὸ αἷμα τῆς καρδιάς του τ' ἀθάνατα ἐκείνα ἀριστουργήματα τὸ «Ἐγκλημα καὶ τὴν Τελερὰ» τὸν «Πλάτω» τοὺς «Ἀδελφοὺς Καραμάνωφ», πού τὸν κατατάσσον σὴν χορεία τῶν μεγίστων ποιητῶν τοῦ κόσμου.

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΤΡΕΙΣ ΚΟΡΕΣ

Μπαλλάντα τοῦ Γερμανοῦ ποιητοῦ Λουδ. Οὐλαντ

Κύτταζαν τρεῖς κόρες ἀπ' τὸν πύργο
[πύργο
στὴ βαθεῖα κοιλάδα κάτω...
Ἔφτανε ὁ πατέρας καρβαλλάρης
μὲ τὴ χαλυβένια φορεσιά του.
— Γεῖά σου, καλῶς ἔρχεσαι πα-
[τέρα !
«Χάρισμα στίς κόρες σου τι φέρ-
[νεις,
«πού σὲ περιμένουμ' ἔδω πέρα ;»
— Κόρη μου στὰ μίτρινα ντυμένη
«σήμερα σὸ νοῦ μου ἦσουν ἐσύ.
«Δὲν εἶν' ἡ χαρὰ σου τὰ στο-
[λίδια,
«τὸ δεῖ λάμπει δὲν σὲ λαχταρεῖ ;
«Τούτῃ τὴν ἄλσοῖδα τὴ χρουή
«τὴν ἔπῃρα ἀπ' τὸν περῆσανον
[ἱσπότη,
«τοῦδωσα τὸ θάνατο γι' αὐτή.»

Κύτταζαν δυὸ κόρες ἀπ' τὸν πύργο
στὴ βαθεῖα κοιλάδα κάτω
ἔφτανε ὁ πατέρας καρβαλλάρης
μὲ τὴ μοιλιβένια φορεσιά του !
— Γεῖά σου, καλῶς ἔρχεσαι, πατέρα !
«Χάρισμα στίς κόρες σου τι φέρνεις,
«πού σὲ περιμένουμ' ἔδω πέρα ;»
— Κόρη μου στὰ πράσινα ντυμένη,
«σήμερα σὸ νοῦ μου ἦσουν ἐσύ.
«Δὲν εἶν' ἡ χαρὰ σου τὰ κνήνη,
«πού γυνᾶς τὸ βράδυ ἀπ' τὴν ἀγρή ;
«Πῆρα ἀπὸ τὸν ἄγριο κυνηγὸ
«τοῦτο τὸ χρυσόδετο κοντάρι,
«τοῦδωσα τὸ θάνατο γι' αὐτό.»

Στὰ χέρια τῆς ἀράβης τὸ κοντάρι,
πού ὁ πατέρας τῆς τῆς δίνει ἐκεῖ,
καὶ χύνεται μὲ μιὰς μέσα σὸ δάσος
μ' ὄφι θλιβερὴ καὶ νεκρικὴ.
Στὸν ἴσκιο, στίς φυλλώρες ἀποκάτου
κοιμάται ὁ ἀγαπημένος τῆς βαθεῖα
μαζὶ μὲ τὰ πιστὰ λαγονικά του.
— «Ἐρχομαι σὲ σένα ἔδω, καλὲ μου,
«ὡς σοῦ τῆχο τᾶξει μιὰ φορὰ.»
Γρήγορα βυθίζει τὸ κοντάρι
μέσα στὰ στήθεια τῆς βαθεῖα !...
Κοιμούνται πλεῖ τὸν ὕπνο τοῦ θανάτου,
πουλάκια τραγουδοῦν ἐκεῖ ψηλά,
πράσινα τὰ φύλλα πέφτουν κάτω...

Μιά κόρη κύτταζε ἀπ' τὸν πύργο
στὴ βαθεῖα κοιλάδα κάτω
ἔφταν' ὁ πατέρας καρβαλλάρης
μὲ τὴ χαλυβένια φορεσιά του.
— Γεῖά σου, καλῶς ἔρχεσαι πα-
[τέρα,
«χάρισμα στήν κόρη σου τι φέρ-
[νεις,
«δπου περιμένει σε ἔδω πέρα ;»
— Κόρη μου στὰ ὀλόλευκα ντυ-
[μένη
«σήμερα μοῦ ἦσουν ἐσύ σὸ νοῦ.
«Δὲν εἶν' ἡ χαρὰ σου τὰ λουλούδια
«πὸ πολὺ κι' ἀπὸ τὴν λάμψι τοῦ
[χρυσοῦ ;
«Τὸ λευκὸ λουλοῦδι τοῦτο ἔδω,
«πῆσα ἀπ' τὸν ἀθάδη περβολόρη
«τιδωκα τὸ θάνατο γι' αὐτό.»

— Θεὲ μου, νῆαν σὴν τὶς ἀδελφές μου
«τώρα ἔδω νὰ πέθαναι κι' ἐγὼ !
«Πῶς νὰ σκοτωθῶ μ' ἕνα λουλοῦδι,
«μ' ἕνα λουλοῦδάκι τρυφερό ;
«Τὸ ἄνθος ἀγνήν κ' ἀρρωστη θωρεῖ
«σο πού μαράθηκε καὶ τ' ἄνθος,
«σο πού μαράθηκε κι' αὐτή...
[ράχη
μέσα κει στὰ κνήνα τὰ λευκά,
πῆγε κει καὶ κᾶθησε μονάχη.

